

blive opfyldt (Reuters Bureau-telegram af 17. februar 1993 vedlægges).«

Svar:

Det bemærkes indledningsvis, at direktivforslaget om udstationering af arbejdstagere har hjemmel i Rom-Traktatens art. 57, stk. 2, og art. 66.

Under forhandlingerne om direktivforslaget har man fra dansk side anlagt den holdning, at direktivet skal have en udformning, der sikrer, at udenlandske arbejdstagere skal arbejde på værtslandets overenskomstmæssige vilkår. Dette indebærer, at danske overenskomster skal overholdes.

Direktivforslaget anvender imidlertid et bestemt overenskomstbegreb, idet det bestemmes, at de vilkår, som udstationerede arbejdstagere skal overholde i værtslandet, kan være fastsat i værtslandets lovgivning eller i kollektive aftaler, såfremt disse har erga omnes-virkning, dvs. dækker samtlige arbejdstagere i en branche.

Såvel Kommissionen som hovedparten af medlemslandene har udtrykt betydelig forståelse for, at også danske overenskomster skal sikres overholdt.

Fra dansk side har man for at løse problemet foreslået at anvende det overenskomstbegreb, som findes i ILO-konvention nr. 94., hvorefter arbejdstagere skal sikres vilkår, som ikke er mindre gunstige end dem, der gælder for arbejde af samme art inden for vedkommende fag eller industri på den egn, hvor arbejdet udføres.

I lyset heraf afholdtes på Kommissionens anmodning et møde den 18. december 1992 med deltagelse af arbejdsmarkedets parter (LO, FTF og DA), hvor man drøftede det danske kollektive aftalesystem i relation til direktivforslaget. Mødet har været udførligt omtalt i den danske presse, bl.a. i Politiken, Berlingske Tidende og Aktuelt den 13.1.1993. På mødet redegjorde parterne for det danske kollektive aftalesystems funktion, herunder dets norm-sættende virkning for de arbejdstagere, som ikke er organiseret. Kommissionen udtrykte stor interesse herfor og anmodede på denne baggrund parterne om at udarbejde en redegørelse for det danske kollektive aftalesystem med henblik på nærmere at beskrive dets funktion og rækkevidde.

Redegørelsen vil i nær fremtid blive præsenteret af parterne over for Kommissionen.

Europa-Parlamentet vedtog på februar-samlingen under forslagetets førstebehandling en række ændringsforslag, som følger den danske linie.

For øjeblikket overvejer Kommissionen, hvilke ændringsforslag den skal fremsætte, men den har på forhånd udtrykt sig positivt over for hovedparten.

Spørgsmål nr. 37:

»Hvordan vil regeringen sikre, at den danske konfliktret ikke anfægtes, samt sikre, at der hverken direkte eller indirekte kan stilles krav om en »erga omnes«-effekt?«

Svar:

Fsva. erga omnes-effekten henvises til besvarelsen af spm. nr. 36.

Der lægges til grund, at spørgsmålet om konfliktretten skal ses i relation til direktivforslaget om udstationering. En evt. begrænsning af konfliktretten kunne komme på tale i relation til den såkaldte 3 måneders regel, hvorefter værtslandets overenskomster fsva. løn og betalt ferie først skulle kunne kræves overholdt efter de første 3 måneder. Denne regel har Europa-Parlamentet såvel som en række medlemslande vendt sig stærkt imod. Det er derfor vurderingen, at denne bestemmelse vil blive ændret. Desuden vil det blive eksplicit præciseret, at direktivet ikke berører medlemslandenes regler og/eller praksis for kollektive kampskridt.

For den gode ordens skyld bemærkes, at det i den til Maastricht-Traktaten knyttede aftale om social- og arbejdsmarkedspolitikken i art. 2, stk. 6, generelt er fastslået, at aftalen ikke finder anvendelse på lønforhold, organisationsret, strejkeret eller ret til lockout.

Spørgsmål nr. 38:

»Kan regeringen bekræfte, at formuleringen i bemærkningerne til en ny tiltrædelseslov om, at »Danmark ikke deltager i den udbygning og styrkelse, der vil kunne følge af Unionsmålsætningen (artikel B) på de fire områder, der er nævnt i Edinburgh-Afgørelsens afsnit A-D«, faktisk betyder, at Danmark ikke agter at deltage i den udbygning og styrkelse, der vil kun-